

Yetimce Hüzünler

– redfer · 08 Ocak 2025



Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 76.bölümü

yok mu bizde
sağ elime güneşi
sol elime ayı verseniz
bu davamdan vazgeçmem diyen kararlılık
yoksa güç ve iktidara mı talip olurduk
teklif bize yapılsaydı

mekke'nin reisliğini verelim sana
sus yeter ki
teklifini
bıçak gibi kesip atan
içtenliğe yer yok mu yüreklerimizde

ne garip işler etmişiz
diye diye uyanma vakti
nasıl da unutmuşuz

nidasına tutunma vakti
nasıl oldu da hakikati
kendi taraftarımız yapmaya kalktık

gerçeęi tekelimize alıp
ötekinin vicdanındaki hakikat kırıntılarına
nasıl da hoyratlık ettik
oysa kalpler saf doğruya susamış
vicdanlar menfaat gözetmeyen
iktidar hesabı gütmeyen
tarafgirlikle sunulmayan som hakikatin
sofrasından doymak istiyor

her şeyden önce insandır o
her insan gibi
bir insan
acıkan, susayan, kaygılanan
hüzünlünen ,heyecanlanan
duru bir insan

lakin ille de düşünen bir insan
insanlığın temel acılarını taşır kalbinde
kederleri, hasretleri ve hayalleri
dünya rüyasına kanmış
insanlığı gerçeğe uyandırmak içindir
tenhalarda sancı çeker

şehre isyan eder
böyle gelmiş böyle gitmez der
hiraya atar kendini
insanı hatasıyla sever
eksięiyle kusuruyla kabul eder

yüksek yerlerdedir
lakin başından rüzgar eksik olmaz
savrulmayı göze alır
ayrılığın acısıyla kanar
aklını bulutlara bindirir
hayaller kurar

yetimce hüzünleri de
çocuksu sevinçleri de ciddiye alır
yağmur damlalarıyla selamlaşır
inadına ıslanır
tenine varlığın tüm kıpırtılarını dokundurur

dağı sever
taşlarla söyleşir
umar ki dağ da unu sever
taşın da kalbi olduğuna inanır
ara sıra ümitsizliğe düştüğü olur
Rabbim bana küstü mü diye

içi titrer
terk edildiğini sanır
insan ya
köz düşer kalbine
bulutlanır gözleri
sıcacık damlalar dokunur
onun yüzüne de

ne var ki
biz nebinin gerçeğini görmek yerine
onun çokça tartışılacak özelliklerini vurguladık
tüm ömrünü
sadece elli üç gün tutan savaşa kilitledik
kılıç kalkan şakırtısıyla andık elçiyi
ille de kanlı, hareketli sahnelerde resmettik
peygamberimiz savaştı diye utanacak değiliz elbette
o savaşın ortasında da
incelik ve zarafet dersi verdi
cümle aleme

kalabalıklara karışıp
gökyüzünün çizgilerinde neşe aradığını
kendini şarkılarla karşılayan genç kız
ve delikanlılara
tebessüm ettiğini unutuverdik

fikrinin ince güllerini dermeyi beceremeyince
kerbelanın ciğer sızlatan acılarında
utandıran görüntülerinde
heyecan aradık kendimize.

vahyin gelişini
bir bayram edasıyla özlediğini dillendirmedik
nabzına sözün kalbinden
nasıl can indirdiğini
göremedik
gösteremedik

oysa Allah'ın elçisi aramızda.
elçilik ettiği söz aramızda ne kadar canlı akıyorsa
o kadar aramızda...
tabi olunacak
izleri üzerine yürünecek bir özne iken
nasıl oldu da tuhaf tınılara eşleştirdik hatırasını

kimin fikriydi onu
içinden çıkılmaz hurafelerin heyecanıyla aramıza çağırarak
aziz bir özneyi
acınacak bir hatıraya dönüştürmek
kimin haddi

vakit
hiradan inen rasulü
hz. haticenin samimiyeti ile karşılama vakti
vakit
elçiyi mahcup etmeme vakti
onu mahzun etmeme vakti

vakit
elçiye kardeş olduğumuzu
birbirimize kardeş olduğumuzu göstererek
ispatlama vakti
vakit
onun samimiyetini
şeffaf bir elbise gibi

ruhumuza giydirme vakti

vakit

Rabbimizin bizden beklediđi

o saf insanlığı

o som samimiyeti

canla başla gerçekteştirme vakti

vakit

hatırasına ağıt yakmak yerine

hatırını öğüt yapma vakti

belki de

insanlığa ümit olacağız böylece

utandırmayacak bizi karşımızdaki aynalar

*

hicretin üçüncü yılında

mekkeli müşrikler

büyük kuvvet kazanmış bulunan müslümanların

bir gün kendilerinin de

kapısını çalabileceği endişesini taşıyorlardı

arap kabilelerinde bir hareket göze çarpar

bu hareketlenme sonucu

cereyan eden gazalardan biri de

gatafan ve anmar gazalarıdır

beni muharip yiđitlerinden sayılan

haris ođlu du'sur

diđer namıyla gavres

gatafan kabilesine mensup

sa'lebe ve muharipođullarından

çok sayıda adam toplayarak

medine üzerine baskın düzenlemeye

karar verdi

maksat,

güya müslümanlara göz dağı vermek

bir de medine civarında

bulabilirse bir şeyler yağmalamaktı
resul-i ekrem durumu hemen haber aldı

medine'de yerine vekil olarak
hz. osman bin affan'ı bırakarak
aralarında atlıların da bulunduğu
dört yüz elli kişilik bir kuvvetle
çapulcu müşrikler üzerine yürüdü

peygamberimiz (s.a.v.)'in
gelmekte olduğunu duyan yağmacılar
kaçıp tepelere sığınmışlardı
o anda kimse görülmedi
sadece sa'lebeoğullarından
cabir adında biri esir edildi
daha sonra islama davet edildi
o da kabul edip müslüman oldu

çapulcuların tepelere sığındığını öğrenen efendimiz
bir müddet burada beklemeyi uygun gördü
bekleme esnasında bir ara
sağanak halinde yağmur yağdı
efendimizin elbiseleri ıslandı
kuruması için elbiselerini çıkarıp
bir ağacın dalına astı
kendisi de istirahat maksadıyla ağacın altına
yanı üzerine uzanıverdi

baskın düzenlemek isteyenler
tepeden resul-i ekremi gözlüyorlardı
peygamberimiz (s.a.v.)'in zırhını çıkarıp
ağacın altına istirahata çekildiğini
yanında da kimsenin bulunmadığını fark edince
heyecan ve sevinç içinde
reisleri gavres'e haber verdiler

işte eline bir daha geçmez bir fırsat
muhammed, ashabının yanından ayrılıp
tek başına kaldı

ashabı gelip onu korumaya çalışıncaya kadar
biz işini bitiririz

gavres, derhal harekete geçti
kimse görmeden
tam efendimizin başı üzerine geldi
yalın kılıç elinde olduğu halde
kim, seni benden kurtaracak. dedi

resul-i ekrem,
Allah...buyurdu
şöyle dua etti
Allah'ım... beni onun şerrinden koru
gavres, birden iki omuzu ortasına
gaipten bir darbe yedi
kılıç elinden düştü
kendisi de yere yuvarlandı

bu sefer fahr-i alem kılıcı eline aldı
şimdi seni kim kurtaracak.
gavres, hiç kimse dedi
sonra da, şehadet ederim ki,
Allah'tan başka ilah yoktur
ve muhammed de O'nun resulüdür

artık, bundan sonra hiçbir zaman
senin aleyhinde kimseyi toplamayacağım
diyerek müslüman oldu
resul-i zişan efendimiz de
gavres'i affetti

cesur ve pek cüretkar olan gavres
kavmine dönünce
onlar şaşkınlık içinde,
ne oldu sana,
neden bir şey yapamadın
gavres onlara başından geçenleri anlattı

ilave etti

vallahi, ben Şimdi
insanların en iyisinin
en hayırlısının yanından geliyorum

bir ay kadar süren seferden sonra
peygamberimiz (s.a.v.)
medine'ye geri döndü

hicretin 3. senesi, cemaziyelahir
efendimizin etrafa hakim olması üzerine
müşrikler ticaret yollarını
değiştirmek mecburiyetinde kalmışlardı
sahil yoluyla Őam ticareti tehlikeye düřtüęünden
ırak yoluyla Őam'a gitmeyi
daha uygun ve emin bulmuşlardı

hazırladıkları bir kervanı bu yolla
Őam'a göndermişlerdi
kervanla birlikte gidenlerin içinde
kureyşin ileri gelenlerinden
safvan bin ümeye,
abdullah bin ebi rabia da vardı

tam o sırada
müşriklerden biri medine'ye geldi
yahudinin birinin evinde misafir kaldı
kimbilir onunla müslümanlar aleyhinde
hangi planı kurmak
müşriklerin aldıkları hangi kararı
tertipledikleri hangi planı
iletmek için gelmişti

içtiler, konuřtular, eğlendiler
bu arada müşrik farkında olmadan
bahsi geçen kervanın
ırak yoluyla Őam'a gönderildięini
ağızdan kaçırdı

tam bunu anlatırken oradan

ashaptan salih bin nu'man geçiyordu
haberi duydu ve derhal
hz. resulullahın huzuruna vararak
durumu kendilerine arz etti

mevsim kıştı
peygamber Efendimiz
yüz kişilik bir süvari kuvveti hazırladı
kumandanlığına zeyd bin harisi tayin etti
pazardan köle olarak satın alınan
peygamberimiz (s.a.v.)'in evlatlık edindiği zeyd
şimdi yüz kişilik bir ashap müfrezesinin
kumandanı olmuştu

bu islamın vazife vermede
makam ve mevki sahibi kılmada
fakir zengin, köle efendi ayırımı gözetmeden
tatbik ettiği adalet
ve liyakat prensibinin
şaheser bir misalidir

seriyyenin teşkil maksadı kervanı yakalamaktı
zeyd bin harise,
emrindeki kuvvetle yola çıktı
kureyş kervanının önünü kesti
kervandakiler, beklemedikleri bir hadise ile
karşı karşıya kalmıştı

bu durumda tabana kuvvet
kaçmaktan başka çareleri yoktu
öyle yaptılar
canlarını kurtarmak uğruna
her şeylerini geride bıraktılar
zeyd hazretleri sahipsiz kalan malları alıp
medine'ye resul-i ekrem'e getirdi

beşte biri beytü'l-male ayrıldıktan sonra
geri kalan beşte dördü seriyeye katılan
mücahitler arasında bölüştürüldü

kervan kılavuzu furat bin hayyan da
esir alınmıştı

medine'ye gelince,
müslüman olduğu takdirde
serbest bırakılacağı teklif edildi
müslüman oldu ve kurtuldu

peygamber efendimiz
bu muvaffakiyetinden dolayı
zeyd bin harise'yi
seriyye kumandanlarının en hayırlısı
zeyd'dir buyurarak
tebrik ve takdir etti

redfer